

min, men den deles ogsaa af mine Meningsfæller baade her i Tinget og i det andet Ting, og jeg tror, at bag ved denne Opfattelse staar mangfoldige Tusiinder af det danske Folk. — Endnu maatte jeg have Lov til at gøre en enkelt ganske kort Bemærkning til den ærede 2den Landstingsmand for 11te Kredts (Th. Nielsen). Han vilde gøre gældende, at en endelig vedtagen Finanslov var til Landet og ikke til Ministeriet. Jeg skal ikke videre indlade mig i Ordskifte derom i dette Øjeblik men kun sige, at der var en Gang, da det ærede Medlem var enig med mig i min Betragtning, da han fremsatte og gjorde samme Betragtning gældende. — Og naar han henviste til, hvad afdøde Berg jagde i 1879—1880—1881, skal jeg gøre opmærksom paa, at da stod vi i grundlovmæssige Tilstande. Vel havde dette Ministerium udstedt en provisorisk Finanslov i 1877, men den havde faaet Anerkendelse af rette Vedkommende for, hvad den havde gjort i 1877, og stod som en lovlig anerkendt Regering. Det gør en Forskel. Jeg vil sige til det ærede Medlem: Hvis det skulde ske nu, hvad jeg vilde i højeste Grad beklage, at denne Regering fik lovlig Anerkendelse af rette vedkommende, at den danske Rigsdag, gennem en lovlig vedtaget Finanslov, var jeg nødt til at respektere Regeringen som en lovlig Regering.

Th. Nielsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Th. Nielsen: Jeg vil være den ærede Landstingsmand meget taknemmelig, dersom han kunde fremsætte Udtalelser af mig, skriftlige eller mundtlige, som staa i Modstrid med, hvad jeg her har udtalt. Det er nemlig en Mening, jeg har haft i mangfoldige Aar, at Finansloven gives for Landets Skyld og ikke gives specielt til en Regering i den Forstand, som han tænker det. Jeg vil, som sagt, være den ærede Landstingsmand taknemmelig — han maa jo have saadanne Udtalelser paa rede Haand, siden han siger, jeg har været enig med ham dert — om han kunde fremsætte saadanne Udtalelser af mig. Nej, dert har jeg ikke været enig med ham i mangfoldige Aar.

Madsen-Mygdal: Maa jeg bede om Ordet for en meget kort Bemærkning?

Formanden: For en meget kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Madsen-Mygdal: Jeg kan blot henvise det ærede Medlem til at læse sit eget Blad fra 1885.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal med Hensyn til de foreliggende Ændringsforslag indskrænke mig til at bemærke, at der jo selvfølgelig er Forskel paa de 3 Slags Love: foreløbige Love, bestaaende Love og endelige Love; navnlig er der Forskel paa bestaaende Love og endelige Love. Naar det ærede 4de Medlem for 7de Kredts (Madsen-Mygdal) taler om, at han har mange bag ved sig, saa tror jeg, jeg ogsaa tør sige, at jeg har mange bag ved mig, naar jeg hævder, at de foreløbige Love ere bestaaende Love; jeg siger ikke, at de ere endelige Love, men de ere bestaaende Love, indtil de falde bort paa en af de Maader, hvorpaa foreløbige Love kunne falde bort, og jeg erkender, at Forkastelse af et af Tingene er en af disse Maader. Men saa længe dette ikke foreligger, maa jeg betragte de foreløbige Love som bestaaende Love og derfor fastholde, at de Bevillinger, som disse Love medføre, maa gives paa Finansloven. Jeg antager, det er tilstrækkeligt til at motivere mit Standpunkt.

Jeg tror ikke, det vil være til Nytte for nogen at komme ind paa de principielle Forskelligheder i Opfattelsen af Forsætningen, der ligger mellem den ærede 4de Landstingsmand for 7de Kredts og mig, og det vil næppe lykkes mig at overbevise det ærede Medlem, ligesom jeg forsitrer, at jeg heller ikke har saa umaadelig Respekt for det ærede Medlems Anskuelse, at han kan overbevise mig om et Punkt af denne Natur. Jeg tror desuden heller ikke, at en yderligere Debat om dette Spørgsmaal i dette Øjeblik vilde være til nogen Nytte. Tværtimod, jeg tror snarere, at det kunde være til Skade. Et maa jeg dog bemærke, og det er, at jeg maa protestere mod den Opfattelse, som det ærede Medlem syntes at komme frem med, at den nuværende Regering ikke skulde være nogen lovlig bestaaende Regering. Jeg ved ikke, at der her i Danmark kræves til at være en lovlig bestaaende Regering andet end at være udnævnt af Kongen; det kræves ikke her i Landet til at være lovlig bestaaende Regering, at man anerkendes som lovlig bestaaende af det ærede Medlem, hvad enten han har en hel Del andre bagved sig eller ikke.

Madsen-Mygdal: I Anledning af den sidste Udtalelse af den højtærede Justitsminister vil jeg blot sige, at jeg sanner ikke rettere, end at det, at Regeringen alene er afhængig af Kongens Tillid, er ren og stærk